

Vzgr Rb Rotterdam, 29 september 2009, 010 v PPP

AUTEURSRECHT

Verzamelaarsauteursrecht 010

- [dat 010 gezamenlijk met de vormgever \[vormgever\] gerechtigd is tot het verzamelaarsauteursrecht.](#)

De Boeken I, II en III kunnen worden aangemerkt als een verzameling afzonderlijke werken, te weten de teksten van Auke van der Woud, de foto's van [fotografe], de vertaalde teksten van [vertaler], de tekeningen van Rob Dubbeldam (Boek II), de tekeningen van Quist Wintermans Architecten (Boek III), de projectbeschrijvingen van Wim Quist (Boek III) en de vormgeving van [vormgever]. Op grond van de overgelegde stukken (zie ook 2.3, 2.4, 2.5 en 2.7) is aannemelijk dat 010, samen met de vormgever [vormgever], een creatieve inbreng heeft gehad in (ondermeer) de keuzes aangaande de lay-out van de Boeken I, II en III, waaronder begrepen de typografie, de rangschikking van de teksten, het formaat van de te plaatsen foto's, de verhouding tussen tekst en beeld en het verzorgen van de omslag van de Boeken. 010 heeft een grote expertise op het gebied van het samenstellen van architectonische boeken en uit de overgelegde stukken blijkt dat zij ideeën had over de wijze van de indeling van de boeken, de in te schakelen personen en de vormgeving en invulling van een en ander, die zij ook nadrukkelijk in de discussie is heeft ingebracht. Daaruit blijkt echter ook, dat anderen (bij Boek I de redactiecommissie en bij alle drie de Boeken [vormgever]) daarop veel invloed hebben gehad. Aan het vereiste dat het "ganse werk" - dat wil zeggen Boek I respectievelijk II en III, een oorspronkelijk werk is, is voldaan. Van wie het initiatief voor de Boeken I, II en III uitging en wie het financiële risico dienaangaande nam, is voor deze beoordeling niet relevant. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat 010 gezamenlijk met de vormgever [vormgever] gerechtigd is tot het verzamelaarsauteursrecht.

Geen auteursrecht op serie-ontwerp

- [Het enkele idee van een architectuurboek met foto's en tekst, waarbij elk boek over één architect gaat, leent zich echter niet voor auteursrechtelijke bescherming \(en is overigens ook niet origineel\).](#)

010 heeft onvoldoende onderbouwd op welke, voor de serie monografieën van Nederlandse architecten specifieke, stijlen vormgevingselementen, haar beroep op het auteursrecht aangaande het serie-ontwerp ziet en waarom zij, en niet de redactiecommissie die deze heeft vastgesteld (zie 2.4) en/of [vormgever] daarop recht hebbende zou zijn, zodat reeds op die grond het beroep van 010 op een auteursrecht op het serie-ontwerp strandt. Derhalve wordt aan de vraag of deze specifieke stijl- en vormgevingselementen overeenstemmen met de Verzamelingen I en II niet toegekomen.

Inbreuk auteursrecht

- [dat de Verzamelwerken I en II in te veel essentiële en karakteristieke aspecten overeenstemmen met de Boeken I, II en III om van een nieuw oorspronkelijk werk te kunnen spreken.](#)

In de Verzamelwerken I en II komt, hetgeen tussen partijen en niet in geschil is, een aanzienlijk deel van de foto's van [fotografe] met de begeleidende teksten van Auke van der Woud integraal terug, die zich eveneens bevinden in de Boeken I, II en/of III. De Boeken I, II en III zijn gerangschikt naar project en de Verzamelwerken I en II zijn in het eerste deel thematisch gerangschikt en worden vervolgens afgesloten met projectbeschrijvingen. Daarnaast bezitten de Verzamelwerken I en II, in tegenstelling tot de Boeken I, II en III, schetsen van de hand van Wim Quist met door hem geschreven begeleidende teksten. Partijen verschillen van mening over de omvang van het nieuwe materiaal in de Verzamelwerken I en II. 010 stelt dat 5% van het materiaal nieuw is en PPP is van mening dat 20% tot 40% van het materiaal nieuw is. Dat doet echter niet ter zake, nu een bewerking van een verzameling, door daaraan nieuwe afzonderlijke werken toe te voegen, nog steeds als ongeoorloofde verveelvoudiging moet worden gezien, zeker als, zoals hier, er geen sprake van is dat het oorspronkelijk verzamelde werk een volstrekt ondergeschikte plaats inneemt. Ook voor de bio- en bibliografische gegevens en de vertalingen van [vertaler] geldt, dat slechts sprake is van toevoeging van nieuw materiaal. De conclusie van het voorgaande moet naar voorlopig oordeel zijn dat de Verzamelwerken I en II in te veel essentiële en karakteristieke aspecten overeenstemmen met de Boeken I, II en III om van een nieuw oorspronkelijk werk te kunnen spreken. Nu deze overeenstemming het gevolg is van het zonder meer overnemen van hetzelfde materiaal doet evenmin terzake wat de rol in de totaalindruk van de specifieke stijl van [vormgever] is

GESCHRIFTENBESCHERMING

Inbreuk geschriftenbescherming

- [Dat de tekst in de Verzamelwerken I en II gelijktijdend is \(met toevoegingen\) staat vast. Aan de](#)

hand van de overgelegde boeken is bovendien voldoende aannemelijk geworden dat PPP in de Verzamelwerken I en II de interpunctie volgens de huisregels van 010 hanteert aan die in de Boeken I, II en III.

Van inbreuk op geschriftenbescherming is sprake indien de gegevens zijn ontleend aan het betrokken geschrift en deze door eenvoudige herhaling zijn overgenomen. Dat de tekst in de Verzamelwerken I en II gelijkluidend is (met toevoegingen) staat vast. Aan de hand van de overgelegde boeken is bovendien voldoende aannemelijk geworden dat PPP in de Verzamelwerken I en II de interpunctie volgens de huisregels van 010 hanteert aan die in de Boeken I, II en III. Het in de Verzamelwerken I en II gehanteerde kleinere lettertype en de andere kolomindeling maakt dit niet anders. Dit in samenhang bezien met het overnemen van de 'kopjes' uit de Boeken I, II en III, te weten "Teksten van Wim Quist", "Interviews met Wim Quist", "Artikelen over "Wim Quist" en "Artikelen over projecten van Wim Quist", brengt naar voorlopig oordeel met zich mee dat PPP middels het uitgeven van de Verzamelwerken I en II, inbreuk maakt op de 010 toekomstige geschriftenbescherming aangaande de door haar uitgegeven boeken I, II en III. Dat de gegevens van Wim Quist afkomstig zijn, doet daaraan niet af; PPP stelt immers zelf ook niet dat deze voor de verzamelwerken opnieuw zijn verzameld.

PROCESRECHT - RECHTSVERWERKING

Geen verbod op grond van verzamelaarsrecht en geschriftenbescherming

- **In deze situatie acht de voorzieningenrechter, in aanmerking nemend de kans dat in de bodemprocedure tot rechtsverwerking wordt geconcludeerd, in het kader van dit kort geding bij afweging van de belangen toewijzing van de vorderingen, voorzover deze gebaseerd zijn op het verzamelaarsrecht en de geschriftenbescherming, niet op haar plaats.**

De schade die daardoor wordt aangericht bij PPP (en Wim Quist) is onevenredig groot, zeker als daarbij de reputatieschade wordt betrokken. Ook als 010 de boeken niet vernietigt, zoals zij ter zitting heeft toegezegd, geldt dat.

- **Andere afweging ter zake van vertaler**

Vindplaatsen:

Vzgr Rb Rotterdam, 29 september 2009

(P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten)

RECHTBANK ROTTERDAM

IN NAAM DER KONINGIN

Zaak-/rolnummer: 333570/ KG ZA 09-622

Uitspraak: 28 september 2009

VONNIS in kort geding in de zaak van:

de vennootschap onder firma

UITGEVERIJ 010,

gevestigd te Rotterdam,

eiseres in conventie,

verweerster in reconventie,

advocaat mr. F.I.S.A.L. van Velsen,

tegen

[fotografe], h.o.d.n. PALE PINK PUBLISHERS,

wonende en zaakdoende te Maastricht,

gedaagde in conventie,

eiser in reconventie,

advocaat mr. M.Ch. Kaaks.

Eiseres in conventie/verweerster in reconventie wordt hierna aangeduid als "010" en gedaagde in conventie/eiser in reconventie wordt hierna gezamenlijk aangeduid als "PPP".

1 Het verloop van het geding

De voorzieningenrechter heeft kennis genomen van de volgende stukken: dagvaarding d.d. 15 juni 2009; conclusie van antwoord tevens houdende eis in reconventie van mr. Kaaks; pleitnotities en producties van mr. Van Velsen; pleitnotities en producties van mr. Kaaks. De raadslieden van partijen hebben de respectieve standpunten toegelicht ter zitting van 14 september 2009.

2 De vaststaande feiten

In dit kort geding wordt van de volgende vaststaande feiten uitgegaan.

2.1 010 heeft een aantal boeken uitgegeven, waarvan de gegevens in de boeken zelf als volgt zijn samengevat:

- *Wim Quist, architect, Monografieën van Nederlandse architecten, 1989;*

tekst: Auke van der Woud;

fotografie: [fotografe];

vormgeving: [vormgever];

vertaling teksten: [vertaler];

onder redactie van prof. Wim Crouwel, Hans van Dijk,

prof.dr. Wessel Reinink en

drs. Bernard Colenbrander (secr.);

op initiatief en met financiële steun van het Prins Bernhard Fonds;

onder verantwoordiging van het Nederlands Instituut voor Architectuur en Stedebouw;

copyright 1989: 010, Auke van der Woud en [fotografe],

hierna aangeduid met: Boek I.

- *Wim Quist, Projecten/Projects 87-92, 1992;*

tekst: Auke van der Woud;

fotografie: [fotografe];

vormgeving: [vormgever];

vertaling teksten: [vertaler];

tekeningen: Rob Dubbeldarn, Architectenbureau Quist;

copyright 1992: 010, Auke van der Woud en [fotografe],

hierna aangeduid met: Boek III.

- *Wim Quist, Projecten/Projects 1992-2000, 1999;*

tekst: Auke van der Woud;

fotografie: [fotografe];

vormgeving: [vormgever];

vertaling teksten: [vertaler];

projectbeschrijvingen: Wim Quist;

tekeningen: Quist Wintermans Architecten;

copyright 1999: 010, Auke van der Woud en [fotografe],

hierna aangeduid met: Boek III,

2.2 PPP heeft het volgende werk uitgegeven:

- Wim Quist, De magie van de ratio, 2008 (hierna aangeduid met: Verzamelwerk I), oplage 500 stuks en de vertaling daarvan,
- Wim Quist, The magic of rationale, 2008 (hierna aangeduid met: Verzamelwerk II), oplage 500 stuks;
tekst: Auke van der Woud en Wim Quist;
fotografie: [fotografie];
vormgeving: [vormgever];
redactie: Marion van der Meer;
vertaling van de teksten van: Robyn de Jong-Dalziel, Victor Joseph en [vertaler];
tekeningen: Quist Wintermans Architecten;
oplage van elk 500 stuks.

2.3 Per brief van 29 oktober 1987 heeft 010 aan de heer J.H.L. Meerdink, directeur van het Prins Bernhard Fonds, voorzover hier van belang, het volgende geschreven:

"Bijgaand treft u aan een plan voor het uitgeven van een serie monografieën van Nederlandse architecten, (...)

OPZET PER MONOGRAFIE

Ongeveer drievierde deel van een monografie bestaat uit een geïllustreerd werkenoverzicht. Deze projectdocumentatie omvat tekeningen (...),foto's en projectbeschrijvingen. Eénvierde deel van een monografie is ingeruimd voor een beschouwing van een auteur. De monografieën worden zo samengesteld, dat als uitgangspunt de tekst volledig tweetalig (Nederlands/Engels) is opgenomen. Als bijlage toegevoegd: een technische omschrijving met toelichting."

2.4 Per brief van 17 mei 1988 heeft [O], als vertegenwoordiger van 010, aan prof. B. Colenbrander, in zijn hoedanigheid van secretaris van de redactiecommissie van Boek I, voorzover hier van belang, het volgende geschreven:

"Voor wat betreft de technische omschrijving van de delen uit de reeks stuur ik je hierbij de gegevens waarover overeenstemming is met het Prins Bernhard Fonds en op basis waarvan de calculatie van de serie is gemaakt. (...) Wat betreft de lay-out heb ik nu ook contact het [vormgever] (...). Op 20 juni zorg ik ervoor dat van beide vormgevers werk aanwezig is, zodat die avond de beslissing genomen kan worden. (...) Aangezien ook de fotografen een belangrijke rol gaan vervullen, is het zaak een groslijst te maken en een koppeling aan de architect voor te stellen. (...)"

2.5 Op 1 september 2009 heeft prof. B. Colenbrander een 'Verklaring omtrent totstandkoming Monografieënreeks van Nederlandse architecten' afgelegd. Deze verklaring houdt - voorzover hier relevant - het volgende in:

"Was de verantwoordelijkheid voor de reeks hiermee duidelijk toebedeeld aan het NAI, vooraf werd voor de reeks tussen de drie partijen een globaal format afgesproken: het zwaartepunt zou liggen op een precieze projectdocumentatie en er zou voor ieder deel exclusief gewerkt worden met één auteur en fotograaf, terwijl de vormgeving van de hele reeks door één vormgever verzorgd zou worden. Als taak van de door het NAI aangewezen redactie werd beschouwd om een lijst sa-

men te stellen van te portretteren architecten en daarbij de meest geschikte auteur en fotograaf te selecteren. Verkennende gesprekken met kandidaten werden door de redactiesecretaris gevoerd. Zo is dat ook met het aan Wim Quist gewijde deel gebeurd. De uitgever was bij de redactievergaderingen aanwezig, had geen inspraak in de lijst van kandidaten, al maakte hij zijn voorkeuren wel kenbaar en ondersteunde met succes bij de redactie de uitnodiging aan [vormgever] voor de vormgeving van de serie boeken. Op de basisvormgeving heeft met name het redactielid Crouwel invloed uitgeoefend met zijn expliciete voorkeur voor fotografie in zwart-wit. Na redactionele aanvaarding van de lijst met architecten, auteurs en fotografen, alsmede van de basisvormgeving, legde de uitgever zich toe op de productie en de afzet van de boeken, terwijl de redactie zich toeleegde op de bespreking en flattering van de kopij van auteurs, die steeds in redactievergaderingen besproken werd. "

2.6 Op 24 januari 1989 heeft 010 (aangeduid met: de uitgever) met Auke van der Woud (aangeduid met: de auteur) een overeenkomst gesloten. Die uitgeversovereenkomst houdt - voorzover hier relevant - een licentie in. Op 7 februari 1989 heeft 010 (aangeduid met: de uitgever) met [fotografie] (aangeduid met: de fotograaf) een uitgeversovereenkomst gesloten.

2.7 Bij brief van 19 november 1991 heeft [O], als vertegenwoordiger van 010, aan Auke van der Woud, voorzover hier van belang, het volgende geschreven: *"Het idee is gerezen om een tweede boek over Wim Quist te maken met projecten uit de periode 1987-1992.(...) De uitgangspunten zijn dat het tweede boek in formaat, bindwijze en lay-out van het binnenwerk sterke gelijkenis vertoont met het eerste boek. Alleen de stofomslag dient zodanig af te wijken dat direct duidelijk is dat het geen tweede deel in de serie monografieën betreft (dit was ook een vereiste van de redactie van de serie, die overigens met instemming van een tweede boek nota nam).De aanpak van het projectendeel is in principe gelijk, met dien verstande dat de gerealiseerde projecten een beschrijving van 600 woorden zouden kunnen krijgen en de ontwerpen 300 woorden. Een inleidend essay lijkt overbodig omdat je twee jaar geleden Quist al geïntroduceerd hebt. Wellicht kunnen we volstaan met een ten geleide bij het tweede boek van 600 woorden. In deze opzet bestaat jouw bijdrage uit 5700 woorden, wat in omvang minder is dan de helft van het eerste boek. Als honorarium voor de door jou te schrijven tekst lijkt een bedrag van f.2.500,- redelijk."*

2.8 In 1998 is, door een andere uitgever, een monografie getiteld Museum Beelden aan Zee uitgebracht over een werk van Wim Quist. Daarvoor heeft [fotografie] de foto's gemaakt en [vormgever] heeft daaraan als ontwerper meegewerkt.

2.9 Per brief van 15 januari 1999 heeft [O] aan [vormgever], voorzover hier van belang, geschreven: *"Zonder jou had de serie niet het karakter en de uitstraling gehad die het nu heeft. Ondanks incidentele kritiek is het letterlijk en figuurlijk een monument geworden dat nog tot ver in het volgende millennium zijn*

waarde zal bewijzen. Niet alleen wat betreft de documentatie van het werk van de vijftien architecten, maar zeker ook wat betreft het niveau en de visie van de vijftien auteurs en veertien fotografen, om over de vormgeving van de serie niet te zwijgen. Ik beschouw de serie primair als iets van ons beiden. Het overeenhouden van het concept was daar het meest uitdagende onderdeel van. Dat is gelukt en daar kunnen we trots op zijn."

2.10 Per brief van 11 juni 1999 heeft [O], als vertegenwoordiger van 010, aan Ingenieur P. Wintermans, werkzaam bij Quist Wintermans Architecten BV, voorzover hier van belang, het volgende geschreven:

"Bijgaand tref je het voorstel aan voor de uitgave van een derde boek over Wim Quist met als titel *Wim Quist, projecten 1992-2000*. (...) De technische omschrijving tref je aan op de bijlage. De complete tekst inclusief de inhoudsopgave heb ik gisteren naar Hak verstuurd. (...) Het bedrag dat nodig is om het boek te kunnen uitgeven bedraagt 182.810,-. Hierbij inbegrepen zijn behalve de kosten voor de tekstredactie, het lithograferen, drukken en binden (...) en de productiebegeleiding, de kosten voor het schrijven van de tekst door Auke van der Woud (f 5.2000,-), de vertaalkosten door [vertaler] (f 4.200,-) en de vormgeving door [vormgever] (f 16.500,-)."

2.11 Per brief van 25 april 2008 heeft Wim Quist aan [O], als vertegenwoordiger van 010, geschreven:

"In het najaar van 2008 breng ik in eigen beheer een groot overzichtswerk uit waarin mijn gehele oeuvre, tot stand gebracht gedurende bijna 50 jaar, een plek zal krijgen. Deze uitgave bevat niet alleen mijn levenswerk, maar vormt ook zelf een "levenswerk" dat ik maar één keer tot stand kan brengen. Je zult begrijpen dat de uitgave mij zeer dierbaar is. Mede om die reden financier ik deze uitgaven - welke een grote investering in tijd en geld meebrengt - geheel zelf. Op 28 maart jl. heb ik je hiervan telefonisch in kennis gesteld. Dit leek mij gepast wegens jouw betrokkenheid bij mijn werk in het verleden. Je hebt destijds immers drie - voortreffelijke - monografieën uitgegeven welke aan mijn werk zijn gewijd (*Wim Quist Architect*, uitgave 1989; *Wim Quist Projecten 1987-1992*, uitgave 1992 en *Wim Quist Projecten 1992-2000*, uitgave 1999). De auteur van deze monografieën, Auke van der Woud en de architectuurfotograaf [fotografe], zullen respectievelijk tekst en beeld aanleveren voor mijn overzichtswerk. Daarbij zal worden gebruik gemaakt van teksten en foto's die eerder in de drie monografieën zijn gepubliceerd. Ik heb je daarom ook benaderd om mij er van te vergewissen dat dit hun beiden vrijstaat, zoals zij mij hebben verzekerd. Ik heb [vormgever] gevraagd de uitgave vorm te geven. Je reactie in ons telefoongesprek van 28 maart jl. trof mij onaangenaam. Je uitte verontwaardiging en boosheid en meende dat mijn voorgenomen uitgave inhield dat Uitgeverij 010 werd gepasseerd, je aldus beroepend op een mij niet bekend optierecht op toekomstige uitgaven van mijn werk. Je veronderstelde bovendien dat ik voor mijn uitgave in eigen beheer jouw instemming behoeft, omdat Uitgeverij 010 auteursrechthebbende was ten aanzien van de drie mo-

nografieën. Inmiddels heb ik hier zelf nader onderzoek naar gedaan. Zowel de auteur, Auke van der Woud, als de fotograaf, [fotografe], hebben mij bevestigd dat zij volledig eigenaar zijn gebleven van de auteursrechten die rusten op de teksten en de foto's die zijn gepubliceerd in de drie successieve monografieën. In het colofon van de drie uitgaven staan de auteur en de fotograaf beiden als auteursrechthebbenden vermeld. Zij hebben mij bovendien bevestigd dat Uitgeverij 010 geen exclusief exploitatierecht op hun werken (meer) toekomt. Ik zie daarom geen beletsel hun eerder door Uitgeverij 010 gepubliceerde werken op te nemen in mijn uitgave. Overigens brengt ook de redelijkheid mee dat jij je daar niet tegen zou verzetten. De bewuste monografieën die je hebt uitgegeven dateren uit de periode 1989 tot 1999. Van enige herdruk is nimmer sprake geweest. Ik, noch de fotograaf en de auteur, hebben aan Uitgeverij 010 enig optierecht verleend. Het verwondert mij daarom des te meer dat je mij in ons telefoongesprek bruuskerde met je reactie. Je vroeg mij je schriftelijk uiteen te zetten waarom Uitgeverij 010 niet door mij is benaderd voor de uitgave van mijn overzichtswerk. Ofschoon ik mij daartoe niet gehouden acht, mede door eerdere publieke uitspraken jouwerzijds, vertrouw ik je hiermee naar behoren te hebben geïnformeerd."

2.12 Per brief van 16 juni 2008 heeft [O], namens 010, aan Wim Quist geschreven:

"In mei en juni verschijnen twaalf boeken bij 010 waar ik mijn handen vol aan had. Dat is de reden dat ik niet eerder je brief van 25 april beantwoordde. Excuses daarvoor. Het spreekt vanzelf dat ik je van harte een prachtig laatste boek gun, dat een hommage is aan het prachtige werk dat je in je leven hebt gerealiseerd. En mijn medewerking daaraan, voorzover noodzakelijk voor wat betreft onder andere het gebruik maken van de vertaling van eerder gepubliceerde teksten, spreekt vanzelf. Ik heb absoluut geen 'optierecht', zoals jij het noemt, op toekomstige uitgaven van jouw werk. Dat hebben we nog nooit met welke architect ook gehad. Wat mij echter onaangenaam trof is dat jij met alle partijen die betrokken waren bij de vorige uitgaven die wij van jouw werk het licht deden zien het nieuwe boek maakt - de auteur, fotograaf en vormgever - zonder daarbij even vanzelfsprekend aan de uitgever te denken. Mijn inspanning voor de drie eerder door ons uitgegeven monografieën van je werk is minstens even groot als die van de overige betrokkenen en dankzij onze inzet is je werk nationaal en internationaal jarenlang onder de aandacht gebracht. Ik vroeg je op papier te zetten waarom wij niet benaderd zijn voor deze laatste uitgave van je werk. Ondanks het feit dat je aan het slot schrijft mij hierover 'naar behoren te hebben geïnformeerd', zegje er niets over en geef je geen enkele reden. Ik kan dan ook niet anders concluderen dan dat je die blijkbaar niet hebt, althans, geen goede."

2.13 In oktober 2008 zijn de Verzamelwerken I en II op de Frankfurter Buchmesse, waar ook de directeur van 010 aanwezig was, getoond. In een e-mail d.d. 18 juni 2009 van Coen Slingting, directeur van Coen Slingting

Bookimport, aan [fotografie] staat geschreven (voor zover hier relevant):

"Op de laatste Frankfurter Buchmesse, oktober 2008, is [O] bij mij aan de stand geweest. Heeft de Dummy van het Quist boek ter hand genomen, waar tevens wat drukvellen in zaten. Ik heb hem verteld dat het door PP Publishers uitgegeven zou worden en vermoedelijk in december 2008 zou gaan verschijnen. Hij vertelde mij dat hij al iets had gehoord over het boek."

2.14 Op 9 juni 2009 heeft [vertaler] aan 010 een volmacht/lastgeving gegeven, die – voorzover hier relevant - het volgende inhoudt:

IN AANMERKING NEMENDE DAT:

A) [vertaler] vertaler is geweest van de uitgaven "Wim Quist, Architect"(1989), "Wim Quist, Projecten/Projects 87-92" (1992) en "Wim Quist, Projecten/Projects 1992-2000" (1999), uitgegeven door 010, hierna respectievelijk "Origineel I, II en III".

B) [vertaler] nimmer toestemming heeft verleend tot herpublicatie of publicatie in het recent verschenen "Wim Quist, The magic of rationale" (hierna: "Inbreuk II"), uitgegeven door Pale Pink Publishers te Maastricht ("PPP").

C) 010 heeft aangeboden om mede namens [vertaler] maar op eigen naam de auteursrechten van [vertaler] op de vertaling jegens PPP te handhaven;

ZIJN OVEREENGEKOMENALS VOLGT:

[vertaler] verleent hierbij onherroepelijke volmacht en verstrekt last aan 010 (die bedoelde lastgeving van [vertaler] aanvaardt) om de auteursrechten ter zake van de (door [vertaler]) vervaardigde vertalingen (in de Engelse taal) van de Originelen I, II en III, jegens PPP te handhaven; [vertaler] staat daarbij toe dat 010 enige vordering jegens PPP op eigen naam instelt, doch mede namens [vertaler]."

2.15 010 heeft, na daartoe op 9 juni 2009 verlof te hebben verkregen van de voorzieningenrechter van de rechtbank Breda, op 10 juni 2009 ten laste van PPP, onder [fotografie], conservatoir beslag gelegd op 139 exemplaren Wim Quist, de magie van de ratio (2008) en 415 exemplaren Wim Quist, the magic of rationale (2008).

2.16 010 heeft, na daartoe op 9 juni 2009 verlof te hebben verkregen van de voorzieningenrechter van de rechtbank Breda, op 10 juni 2009 ten laste van PPP conservatoir (derden)beslag gelegd onder de stichting STICHTING NAI UITGEVERERS/PUBLISHERS, gevestigd te Rotterdam, op 16 exemplaren Wim Quist, de magie van de ratio (2008) en 1 exemplaar Wim Quist, the magic of rationale 2008.

2.17 010 heeft, na daartoe op 9 juni 2009 verlof te hebben verkregen van de voorzieningenrechter van de rechtbank Breda, op 10 juni 2009 ten laste van PPP conservatoir (derden)beslag gelegd onder Coen Slighting Bookimport, gevestigd te Alkmaar, "op de inbreukmakende zaken, als nader aangeduid in het verzoekschrift in sub 3 en sub 26" (een aantal of nadere aanduiding is niet gegeven).

3 Het geschil in conventie

3.1 010 vordert dat het de voorzieningenrechter van de Rechtbank Rotterdam moge behagen om bij vonnis, zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

A. PPP te veroordelen om met onmiddellijke ingang te staken en gestaakt te houden de verveelvoudiging en/of openbaarmaking, meer in het bijzonder de verkoop en/of distributie, van de inbreukmakende werken op Verzamelwerken I en II;

B. PPP te veroordelen om binnen 48 uur na het te dezen te wijzen vonnis aan PPP's afnemers van Verzamelwerk I en/of Verzamelwerk II en aan de afnemers van PPP's distributeur Coen Slighting Bookimport (behoudens voor zover die afnemers consumenten zijn) schriftelijk te verzoeken om retournering van de inbreukmakende werken, zulks – indien van toepassing - onder aanbieding van restitutie van de aankoopprijs en/of kosten in verband met retourzending en zulks onder gelijktijdige verzending van een kopie van alle verzoeken en bewijs van verzending van het verzoek (gebundeld) aan de advocaat van 010;

C. PPP te veroordelen om binnen 48 uur na het te dezen te wijzen vonnis af te geven aan 010, ter onttrekking aan het verkeer, alle exemplaren van Verzamelwerk I en Verzamelwerk II, waarover PPP beschikt, waaronder de exemplaren onder conservatoir beslag (onder derden) alsmede de exemplaren die PPP retour ontvangt naar aanleiding van de verzoeken onder B (telkens aan 010 ter beschikking te stellen binnen 7 dagen na retourontvangst);

D. PPP te veroordelen om aan 010 ten titel van dwangsommen bedragen te betalen volgens onderstaand overzicht voor iedere dag of gedeelte daarvan dat PPP geheel of gedeeltelijk in gebreke blijft om aan de in dit petitum sub A tot en met C genoemde bevelen te voldoen dan wel dwangsommen te betalen voor ieder exemplaar c.q. verzoek waarmee het ingevolge de onderdelen A tot en met C van dit petitum bevolene wordt overtreden, zulks ter keuze van 010, petitum sub A: € 5.000,=per dag(deel) € 2.500,=per exemplaar petitum sub B: € 2.500,= per dag(deel) € 1.500,=per verzoek petitum sub C: € 2.500,= per dag(deel) € 1.500,=per exemplaar;

E. PPP te veroordelen in de volledige kosten (ex artikel 1019hRv) van de procedure, inclusief de kosten die strekken tot instructie van de zaak, inclusief de kosten verbandhoudende met beslaglegging.

3.2 Tegen de achtergrond van de vaststaande feiten heeft 010 aan haar vorderingen ten grondslag gelegd dat PPP, met het uitgeven van Verzamelwerk I en Verzamelwerk II inbreuk maakt op de volgende, aan 010 respectievelijk [vertaler] (zie 3.2.3) toekomende, (auteurs) rechten.

3.2.1 verzamelwerk

010 heeft te gelden als maker en houder van het verzamelaarsauteursrecht van "het ganse werk", bestaande uit respectievelijk de Boeken I, II en III, 010 was immers degene onder wiens leiding en toezicht deze boeken tot stand zijn gebracht in de zin van art. 5 lid I Auteurswet (hierna: Aw). Op grond van art. 5 jo. art. 10 lid 2 Aw verzet 010 zich tegen de uitgave door PPP van de Verzamelwerken I en II, nu 95% van deze werken

bestaat uit exact overgenomen gedeeltes van de Boeken I, II en III met slechts een toevoeging van 5% aan eigen (nieuw) materiaal.

3.2.2 serie-ontwerp

Boek I is het eerste boek uit een serie-uitgave, die is genaamd 'Monografieën van Nederlandse architecten'. Nu de totstandkoming van Boek I heeft plaatsgevonden onder leiding en toezicht van 010, komt haar op grond van art. 6 Aw het auteursrecht op deze serie toe. Subsidiarisch heeft 010 met [vormgever], die voor alle monografieën de vormgever is geweest, een gezamenlijk auteursrecht in deze en is 010, op grond van art. 26 Aw, gerechtigd dit recht alleen in te roepen. De Verzamelwerken I en II stemmen zozeer overeen met de serie dat op dit recht inbreuk wordt gemaakt.

3.2.3 vertaling

Op grond van artikel 10 lid 2 Aw heeft [vertaler], die 010 heeft gemachtigd om binnen dit kort geding namens hem op te treden (zie 2.14), als vertaler van de Nederlandse teksten in de Engelse taal van de Boeken I, II en III, die zijn opgenomen in Verzamelwerk II, het auteursrecht op deze door hem vertaalde teksten. Daarnaast heeft 010, op grond van haar verzamelaarstatus (artikel 5 Aw), mede-auteursrecht op deze vertaling en kan zij dit recht eveneens tegen PPP inroepen.

3.2.4 geschriftenbescherming

PPP pleegt - gelet op art. 10 lid 1 onder 1 Aw - op de geschriftenbescherming, die 010 toekomt, door biografie-, project- en bibliografiebeschrijvingen van de Boeken I, II en III (met hier en daar een kleine aanvulling) exact over te nemen in de Verzamelwerken I en II. Dit komt tot uiting in 'kopjes' uit de Boeken I, II en III, die zijn overgenomen in de Verzamelwerken I en II, te weten "Teksten van Wim Quist", "Interviews met Wim Quist", "Artikelen over "Wim Quist" en "Artikelen over projecten van Wim Quist" en de door PPP gehanteerde interpuncties in de Verzamelwerken I en II, die overeenkomstig de huisstijl van 010 zijn. Nu PPP deze tot en met de typografische details heeft overgenomen wordt op de rechten van 010 inbreuk gemaakt.

3.2.5 Aanvankelijk baseerde 010 haar vordering subsidiarisch op de uitgeverscontracten (met licentie) als weergegeven onder 2.6. Deze grondslag heeft zij echter ter zitting niet gehandhaafd.

3.3 PPP heeft gemotiveerd verweer gevoerd, waarop in het kader van de beoordeling - voor zover nodig - zal worden ingegaan.

4 Het geschil in reconventie

4.1 PPP vordert dat het de voorzieningenrechter van de Rechtbank Rotterdam moge behagen om bij vonnis, zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

I. 010 veroordeelt tot opheffing van alle ten laste van PPP en de heer Quist gelegde (conservatoire) beslagen (zie 2.15, 2.16 en 2.17), binnen 24 uur na het ten deze te wijzen vonnis, zulks op straffe van een dwangsom van € 5.000,= per dag dat 010 daarmee in gebreke blijft;

II, 010 veroordeelt tot betaling van een voorschot op schadevergoeding van € 5.000,= wegens onrechtmatig gelegd beslag en reputatieschade;

III. 010 veroordeelt in de volledige proceskosten in conventie en reconventie op de voet van artikel 1019hRv.

4.2 PPP legt aan haar vorderingen ten grondslag, hetgeen zij in conventie ten verweerde heeft aangevoerd. 010 heeft gemotiveerd verweer gevoerd.

5 De beoordeling in conventie en in reconventie

In conventie

5.1 010 heeft aangevoerd dat zij - gelet op de door PPP gemaakte inbreuken op haar auteursrechten - belang heeft bij het op korte termijn uit de handel nemen van de exemplaren van de Verzamelwerken I en II, die thans nog in de handel zijn. Hiermee is het spoedeisend belang gegeven.

Verzamelwerk

5.2 Allereerst dient beoordeeld te worden of 010 aanspraak kan maken op een verzamelaarsrecht aangaande de Boeken I, II en III, zoals 010 stelt. Tussen partijen is niet in geschil dat de Boeken I, II en III zijn samengesteld uit afzonderlijke werken van meerdere auteurs. De vraag die derhalve voorligt is of 010 dusdanig nadrukkelijk haar stempel heeft gedrukt op de inhoud van de Boeken I, II en III, voor wat betreft (onder meer) de keuze en rangschikking van de foto's, de selectie van de teksten en de lay-out, dat sprake is van creatieve verzamelaarsarbeid van 010, als in artikel 5 lid 1 Aw vereist.

5.3 PPP stelt dat 010 geen aanspraak op het verzamelaarsrecht toekomt, gelet op het feit dat haar inbreng aangaande de Boeken I, II en III zeer beperkt was en met name bestond uit het vaststellen van de technische randvoorwaarden, het coördineren van de productie, de eindredactie in de zin van spellingscontrole en het bewaken van de planning, zodat in casu geen sprake is van creatieve verzamelaarsarbeid zijdens 010. De keuze van de foto's en de selectie van de teksten, alsmede hun onderlinge rangschikking lag voornamelijk in handen van Wim Quist en [vormgever]. Het waren Wim Quist en [vormgever], die de creatieve verzamelaarsarbeid verrichtten, door te bepalen welke objecten zouden worden gefotografeerd, hoeveel foto's in het boek zouden worden opgenomen en wat de verhouding moet zijn tussen tekst en foto's. Daarnaast hadden de fotograaf [fotografe], de tekstschrijver Auke van der Woud en - in geval van Boek I - de redactiecommissie, een inbreng dienaangaande, maar niet 010.

5.4 De Boeken I, II en III kunnen worden aangemerkt als een verzameling afzonderlijke werken, te weten de teksten van Auke van der Woud, de foto's van [fotografe], de vertaalde teksten van [vertaler], de tekeningen van Rob Dubbeldam (Boek II), de tekeningen van Quist Wintermans Architecten (Boek III), de projectbeschrijvingen van Wim Quist (Boek III) en de vormgeving van [vormgever]. Op grond van de overgelegde stukken (zie ook 2.3, 2.4, 2.5 en 2.7) is aannemelijk dat 010, samen met de vormgever [vormgever], een creatieve inbreng heeft gehad in (ondermeer) de keuzes aangaande de lay-out van de Boeken I, II en III, waaronder begrepen de typografie, de rangschikking van de teksten, het formaat van de te

plaatsen foto's, de verhouding tussen tekst en beeld en het verzorgen van de omslag van de Boeken. 010 heeft een grote expertise op het gebied van het samenstellen van architectonische boeken en uit de overgelegde stukken blijkt dat zij ideeën had over de wijze van de indeling van de boeken, de in te schakelen personen en de vormgeving en invulling van een en ander, die zij ook nadrukkelijk in de discussie is) heeft ingebracht. Daaruit blijkt echter ook, dat anderen (bij Boek I de redactiecommissie en bij alle drie de Boeken [vormgever]) daarop veel invloed hebben gehad. Aan het vereiste dat het "ganse werk" - dat wil zeggen Boek I respectievelijk II en III, een oorspronkelijk werk is, is voldaan. Van wie het initiatief voor de Boeken I, II en III uitging en wie het financiële risico dienaangaande nam, is voor deze beoordeling niet relevant. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat 010 gezamenlijk met de vormgever [vormgever] gerechtigd is tot het verzamelaarsauteursrecht. Tenzij anders is overeengekomen, hetgeen noch gesteld noch gebleken is, kan 010 op grond van artikel 26 Aw dit recht handhaven tegen inbreuk, ook tegen inbreuk van andere rechthebbenden.

serieontwerp

5.5 PPP heeft het beroep van 010 op het haar toekomend auteursrecht op het serie-ontwerp voor de serie monografieën van Nederlandse architecten (vijftien monografieën verschenen in de periode 1989 - 1999) gemotiveerd bestreden en hiertoe aangevoerd dat 010 haar recht dienaangaande onvoldoende heeft onderbouwd. Op een concept is geen auteursrecht mogelijk en 010 heeft niet duidelijk gemaakt wat nu exact de karakteristieke elementen zijn, die tezamen genomen - voornoemde serie monografieën kwalificeren als werk op de voet van artikel 10 lid 3 Aw.

5.6 Dit verweer slaagt. Dat 010 het idee voor een serie monografieën heeft voorgelegd aan het Prins Bernard Fonds (zie 2.3) staat wel vast. Het enkele idee van een architectuurboek met foto's en tekst, waarbij elk boek over één architect gaat, leent zich echter niet voor auteursrechtelijke bescherming (en is overigens ook niet origineel). 010 heeft onvoldoende onderbouwd op welke, voor de serie monografieën van Nederlandse architecten specifieke, stijlen vormgevingselementen, haar beroep op het auteursrecht aangaande het serie-ontwerp ziet en waarom zij, en niet de redactiecommissie die deze heeft vastgesteld (zie 2.4) en/of [vormgever] daarop rechthebbende zou zijn, zodat reeds op die grond het beroep van 010 op een auteursrecht op het serie-ontwerp strandt. Derhalve wordt aan de vraag of deze specifieke stijl- en vormgevingselementen overeenstemmen met de Verzamelingen I en II niet toegekomen.

geschriftenbescherming

5.7 PPP heeft aangevoerd dat 010 haar beroep op geschriftenbescherming onvoldoende heeft onderbouwd. 010 maakt niet duidelijk waarom de uitgeverij een beroep zou toekomen op bescherming van de bedoelde geschriften (bibliografie, biografie en projecten). Daarnaast heeft PPP aangevoerd, dat de betrokken gegevens zijn aangeleverd door Wim Quist.

5.8 Van inbreuk op geschriftenbescherming is sprake indien de gegevens zijn ontleend aan het betrokken geschrift en deze door eenvoudige herhaling zijn overgenomen. Dat de tekst in de Verzamelwerken I en II gelijkkluidend is (met toevoegingen) staat vast. Aan de hand van de overgelegde boeken is bovendien voldoende aannemelijk geworden dat PPP in de Verzamelwerken I en II de interpunctie volgens de huisregels van 010 hanteert aan die in de Boeken I, II en III. Het in de Verzamelwerken I en II gehanteerde kleinere lettertype en de andere kolomindeling maakt dit niet anders. Dit in samenhang bezien met het overnemen van de 'kopjes' uit de Boeken I, II en III, te weten "Teksten van Wim Quist", "Interviews met Wim Quist", "Artikelen over 'Wim Quist'" en "Artikelen over projecten van Wim Quist", brengt naar voorlopig oordeel met zich mee dat PPP middels het uitgeven van de Verzamelwerken I en II, inbreuk maakt op de 010 toekomstige geschriftenbescherming aangaande de door haar uitgegeven boeken I, II en III. Dat de gegevens van Wim Quist afkomstig zijn, doet daaraan niet af; PPP stelt immers zelf ook niet dat deze voor de verzamelingen opnieuw zijn verzameld.

vertaling

5.9 PPP heeft voorts het auteursrecht van 010 op de vertaling bestreden en daartoe aangevoerd dat 010 nimmer - op grond van artikel 5 Aw - zich de auteursrechten kan toe-eigenen op de vertalingen van de originele teksten uit de Boeken I, II en III, nu zij geen enkele creatieve inbreng heeft gehad in deze vertalingen en evenmin blijkt dat deze auteursrechten aan 010 zijn overgedragen. Door PPP wordt op zichzelf niet betwist dat [vertaler] het auteursrecht op deze vertalingen heeft. Middels de onder 2.14 geciteerde (proces)volmacht heeft [vertaler] 010 expliciet aan 010 verzocht om namens hem in rechte in dit kort geding namens hem op te treden jegens PPP.

5.10 De voorzieningenrechter verstaat het door PPP ingeroepen auteursrecht op de vertaalrechten in Verzamelwerken II mede aldus, dat dit ziet op alle door [vertaler] gemaakte vertalingen uit de Originelen I, II en III, die letterlijk zijn opgenomen in Verzamelwerk II en is gebaseerd op deze last en volmacht. Juist is de stelling van PPP dat 010 geen zelfstandig auteursrecht aangaande voornoemde vertalingen toekomt, nu het hier - op grond van art. 5 Aw - een zelfstandig recht van de vertaler [vertaler] betreft en niet gebleken is dat 010 bij de vertalingen enige inbreng heeft gehad en evenmin dat [vertaler] deze rechten aan 010 heeft overgedragen, doch nu de vordering (ook) gebaseerd is op meerbedoelde volmacht (zie 2.14) doet dat niet ter zake.

inbreuk

5.11 Voorts dient de vraag beantwoord te worden of de Verzamelwerken I en II een ongeoorloofde openbaarmaking en verveelvoudiging zijn van de Boeken I, II en III, waar artikel 1 Auteurswet (Aw) op ziet. Hiervan is sprake, indien in de Verzamelwerken I en II in zodanige mate de auteursrechtelijk beschermde trekken van de Boeken I, II en III zijn overgenomen dat de totaalindrukken van Verzamelwerken I en II enerzijds en de

Boeken I, II en III anderzijds te weinig verschillen voor het oordeel dat de Verzamelwerken I en II als een zelfstandig nieuw werk zijn te beschouwen.

5.12 Een vergelijking tussen de in het geding gebrachte boeken levert het navolgende beeld op. In de Verzamelwerken I en II komt, hetgeen tussen partij en niet in geschil is, een aanzienlijk deel van de foto's van [fotografe] met de begeleidende teksten van Auke van der Woud integraal terug, die zich eveneens bevinden in de Boeken I, II en/of III. De Boeken I, II en III zijn gerangschikt naar project en de Verzamelwerken I en II zijn in het eerste deel thematisch gerangschikt en worden vervolgens afgesloten met projectbeschrijvingen. Daarnaast bezitten de Verzamelwerken I en II, in tegenstelling tot de Boeken I, II en III, schetsen van de hand van Wim Quist met door hem geschreven begeleidende teksten. Partijen verschillen van mening over de omvang van het nieuwe materiaal in de Verzamelwerken I en II. 010 stelt dat 5% van het materiaal nieuw is en PPP is van mening dat 20% tot 40% van het materiaal nieuw is. Dat doet echter niet ter zake, nu een bewerking van een verzameling, door daaraan nieuwe afzonderlijke werken toe te voegen, nog steeds als ongeoorloofde verveelvoudiging moet worden gezien, zeker als, zoals hier, er geen sprake van is dat het oorspronkelijk verzamelde werk een volstrekt ondergeschikte plaats inneemt. Ook voor de bio- en bibliografische gegevens en de vertalingen van [vertaler] geldt, dat slechts sprake is van toevoeging van nieuw materiaal. De conclusie van het voorgaande moet naar voorlopig oordeel zijn dat de Verzamelwerken I en II in te veel essentiële en karakteristieke aspecten overeenstemmen met de Boeken I, II en III om van een nieuw oorspronkelijk werk te kunnen spreken. Nu deze overeenstemming het gevolg is van het zonder meer overnemen van hetzelfde materiaal doet evenmin terzake wat de rol in de totaalindruk van de specifieke stijl van [vormgever] is.

5.13 Op grond van het voorgaande is aannemelijk dat PPP middels het openbaar maken en verveelvoudigen van de Verzamelwerken I en II inbreuk maakt op het verzamelauteursrecht en het recht op geschriftenbescherming van 010 en op de auteursrechten van [vertaler] aangaande de overgenomen vertalingen van zijn hand uit de Boeken I, II en III in Verzamelwerk IT. Dat de Verzamelwerken I en II mogelijk een meer didactische invalshoek kennen dan de Boeken I, II en III, maakt dit niet anders.

rechtsverwerking - 010

5.14 PPP heeft aangevoerd dat 010 haar aanspraken op auteursrechten heeft verwerkt, nu PPP redelijkerwijs mocht menen dat zij geen bezwaar zou maken, omdat zij op het schrijven van Wim Quist d.d. 25 april 2008 (zie 2.11) bij brief d.d. 16 juni 2008 (zie 2.12) aan Wim Quist heeft geschreven: "Het spreekt vanzelf dat ik je van harte een prachtig laatste boek gun, dat een hommage is aan het prachtige werk datje in je leven hebt gerealiseerd. En mijn medewerking daaraan, voorzover noodzakelijk voor wat betreft onder andere het gebruik maken van de vertaling van eerder gepubliceerde teksten, spreekt vanzelf. Ik heb absoluut geen 'optie-

recht', zoals jij het noemt, op toekomstige uitgaven van jouw werk."

5.15 010 heeft dit verweer van PPP betwist en daartoe aangevoerd dat deze toezeggingen waren gericht op een uitgave van Wim Quist in eigen beheer en niet op een commerciële Nederlandse en Engelse uitgave door een uitgeverij. 010 heeft gesteld dat zij ten tijde van het schrijven van voornoemde brief (zie 2.12) niet kon vermoeden dat dit boek van Wim Quist een samenbundeling (met enige herschikking) zou worden van (95% van) de Boeken I, II en III, op de commerciële markt zou worden gebracht en in twee talen zou verschijnen.

5.16 Vooropgesteld moet worden, dat ook bij het geldend maken van auteursrecht sprake kan zijn van rechtsverwerking; daartoe is in dit geval noodzakelijk dat voldoende aannemelijk is dat sprake is van bijzondere omstandigheden waardoor ofwel bij PPP het gerechtvaardigd vertrouwen is opgewekt dat 010 haar rechten niet meer geldend zou maken, ofwel dat het alsnog geldend maken van die rechten PPP onredelijk zou benadelen, zodat het alsnog geldend maken van dat recht naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet (meer) acceptabel is. Hoewel deze waardering sterk afhangt van de feiten, die niet in alle opzichten tussen partijen vast staan, acht de voorzieningenrechter de kans dat de bodemrechter zal menen dat sprake is van rechtsverwerking, bepaald aanwezig. Immers, vast staat dat 010 in 2008 geen plannen had voor een herdruk van de reeds geruime tijd daarvoor in de handel gebrachte Boeken I, II en III, hoewel Wim Quist, aan het einde van zijn carrière, wel behoefte aan het uitbrengen van een werk had. Vast staat voorts, dat de fotograaf, de tekstschrijver, de vormgever en Wim Quist als de architect, die onderwerp is van de boeken en zich met de samenstelling van alle boeken ook inhoudelijk heeft bemoeid, hebben samengewerkt om te komen tot de verzamelwerken. Wim Quist heeft, toen de contouren zich gingen aftekenen, contact opgenomen met 010, eerst telefonisch en toen door middel van de onder 2.11 geciteerde brief. Hoewel hij daar spreekt van "in eigen beheer" kan in redelijkheid in die brief zeker niet zonder meer gelezen worden dat het zou gaan om een zeer kleinschalige, niet vrij te verhandelen uitgave. Dat betekent, dat PPP ervan mocht uitgaan dat 010 rekening zou houden met een min of meer beperkte, maar wel commerciële uitgave zoals die er is gekomen (2x 500 stuks), zeker nadat haar distributeur in oktober 2008 de directeur van 010 op de Frankfurter Buchmesse had gezien, zoals op zich vast staat. Vast staat ook, dat 010 tegen het werk 'museum beelden aan zee' (zie 2.8), dat wellicht ook aanleiding tot acties had kunnen zijn, nooit actie heeft ondernomen. Tegen die achtergrond kan het antwoord van 010 en het aanvankelijk uitblijven van enige handhavingsactie zijdens 010 in redelijkheid door PPP zo begrepen zijn dat 010, hoewel zij nog steeds beledigd was door de gang van zaken, (schoorvoetend) akkoord ging met of zich in elk geval niet actief zou verzetten tegen een dergelijke uitgave. Dat PPP, vanuit die optiek, is doorgegaan met de boeken is dan ook begrijpelijk. Door eerst in het voorjaar van 2009 (toen, naar 010 moet hebben geweten

omdat zij als geen ander deskundig is op het gebied van uitgeven, alle kosten al gemaakt waren) actie te ondernemen, heeft 010 zonder duidelijke reden gewacht tot het moment dat het nadeel bij PPP maximaal was. De voorzieningenrechter acht in dat licht ook de ruchtbaarheid die aan het conflict in vakkringen door 010 is gegeven alsmede de wijze van beslaglegging (op basis van een rekest waarin de correspondentie van 2008 niet is genoemd) elementen die het alsnog geldend maken van het recht naar redelijkheid en billijkheid minder acceptabel maken.

5.17 In deze situatie acht de voorzieningenrechter, in aanmerking nemend de kans dat in de bodemprocedure tot rechtsverwerking wordt geconcludeerd, in het kader van dit kort geding bij afweging van de belangen toewijzing van de vordering, voorzover deze gebaseerd zijn op het verzamelaarsrecht en de geschriftenbescherming, niet op haar plaats. De schade die daardoor wordt aangericht bij PPP (en Wim Quist) is onevenredig groot, zeker als daarbij de reputatieschade wordt betrokken. Ook als 010 de boeken niet vernietigt, zoals zij ter zitting heeft toegezegd, geldt dat. De kosten zijn immers al gemaakt zonder dat daar enige inkomsten tegenover staan en nu blijkbaar een oplossing in der minne niet te bereiken is valt niet in te zien wat voor bestemming dan aan de boeken gegeven zou kunnen worden. Weliswaar staat daartegenover dat 010 moet toezien terwijl inbreuk wordt gemaakt op haar rechten en dat zij een eventuele herdruk minder goed zal kunnen verkopen, maar concrete plannen voor een herdruk bestaan niet. Impliciet is ter zitting de indruk gewekt dat die overwogen wordt zodra Wim Quist is overleden, maar er is (behoudens de leeftijd van Wim Quist, 79 jaar) geen enkele aanleiding om aan te nemen dat zulks binnenkort aan de orde is. Als PPP had aangeboden 010 een toereikende geldelijke tegemoetkoming te betalen zou 010 in deze situatie in beginsel haar toestemming aan het uitbrengen van de verzamelwerken in redelijkheid niet hebben kunnen weigeren.

5.18 Dat betekent, dat voorzover de vordering en voorzover gebaseerd op het verzamelaarsauteursrecht en het recht op geschriftenbescherming zullen worden afgewezen.

rechtsverwerking - vertaling [vertaler]

5.19 PPP heeft gesteld dat [vertaler] zijn aanspraken op zijn auteursrecht heeft prijsgegeven, nu hij op 27 februari 2008 tegenover de fotograaf [fotografe] in een telefoongesprek (waarin [fotografe] de auteursrechten aangaande de vertalingen ter sprake bracht) heeft gezegd, dat hij geen bezwaar had, maar een en ander zou bespreken met 010 en als er van een auteursrechtelijke vergoeding sprake zou moeten zijn, dat hij dan naderhand contact zou opnemen. Nu [vertaler] geen contact heeft opgenomen met PPP stond het haar vrij de door hem in Boek I, 11 en III vertaalde teksten te gebruiken voor Verzamelwerk 11. PPP heeft het in het licht van de door 010 gedane mededeling hieromtrent ("En mijn medewerking daaraan, voorzover noodzakelijk voor wat betreft onder andere het gebruik maken van de vertaling van eerder gepubliceerde teksten, spreekt vanzelf.") in de door [O] aan Wim Quist geschreven

brief (zie 2.12), niet nodig gevonden de toezegging van de vertaler [vertaler] schriftelijk te bevestigen. PPP stelt dat [vertaler] afstand heeft gedaan van dit recht middels voornoemd telefoongesprek met de fotograaf [fotografe] (zie 5.9 en productie 24 zijdens PPP).

5.20 De voorzieningenrechter overweegt het volgende. Voor wat betreft het recht van [vertaler] liggen de kaarten in zoverre anders, dan hiervoor - onder 5.16 en 5.17 - werd overwogen ten aanzien van 010, dat de brief van 16 juni 2008 (zie 2.12) niet van hem afkomstig is. Weliswaar belooft 010 in die brief ook medewerking aan het gebruiken van de vertaling, maar er was voor PPP geen enkele goede reden om aan te nemen dat 010 daartoe gerechtigd was. Zij had immers zelf ook al contact opgenomen met [vertaler] om rechtstreeks zijn toestemming te verkrijgen. De verklaring van [fotografe] enerzijds (prod. 24) en de lezing van 010 anderzijds omtrent hetgeen toen met [vertaler] is besproken lopen enigszins uiteen, maar ook PPP geeft toe dat de vertaler niet zonder meer akkoord was, hij wilde eerst overleggen over een vergoeding. Dat PPP de brief van 010 heeft opgevat als vervolg op dat gesprek wordt door de inhoud van die brief niet ondersteund. Voorts geldt, dat de overige bijkomende omstandigheden, zoals de ontmoeting op de Frankfurter Buchmesse, het geven van ruchtbaarheid en de wijze van beslaglegging uitsluitend 010 aangaan en [vertaler] niet kunnen worden tegenovergeworpen. Weliswaar zou het integraal toewijzen van de vordering voorzover het gaat om de Engelstalige versie wel erg ver gaan en [vertaler] op zichzelf ook maar beperkt baten (als de boeken uit de handel worden genomen biedt dat hem immers geen voordeel), maar daar staat tegenover dat PPP [vertaler] geen vergoeding voor het gebruikmaken van zijn vertaling heeft aangeboden, hetgeen toch wel op haar weg had gelegen nu voor de hand ligt dat een bodemrechter zal menen dat hem een vergoeding toekomt. Dat betekent, dat de belangenafweging hier anders uitvalt dan in de verhouding tussen 010 en PPP. De voorzieningenrechter zal daarom de vordering ten dele toewijzen als na te melden. Het wordt, gelet op de betrokken belangen, in redelijkheid voldoende geacht de 415 (van de 500) exemplaren van Verzamelwerk II, die bij PPP zijn aangetroffen en beslagen, te laten afgeven, zodat de overige marktpartijen daarmee niet worden lastiggevalen, terwijl toch de overgrote meerderheid van de exemplaren wordt bestreken. Een betaling als hiervoor bedoeld zal PPP wellicht alsnog kunnen doen, waarna (010 namens) [vertaler] en PPP afspraken over het alsnog op de markt brengen van de boeken kunnen maken.

In reconventie

5.21 Hetgeen in conventie is overwogen, brengt met zich mee dat de onder PPP (zie 2.15), Stichting NAI (zie 2.16) en Coen Slighting Bookimport (zie 2.17) gelegde (derden)beslagen zuilen worden opgeheven. Hetgeen daaromtrent overigens is gesteld behoeft geen bespreking. Gesteld noch gebleken is dat PPP een spoedeisend belang heeft bij het onder II gevorderde, zodat niet is voldaan aan één van de vereisten voor toewijzing van een geldvordering in kort geding. Dit

betekent dat de vordering van PPP onder II reeds om die reden zal worden afgewezen.

5.22 In conventie en in reconventie

Nu de toe te wijzen vordering een voorlopige maatregel vormt als bedoeld in art. 50 lid 1 TRIPs-Verdrag, moet ingevolge artikel 1019i Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (PPP noemde bij vergissing art. 260 Rv, dat reeds geruime tijd is geschrapt) een termijn worden bepaald voor het instellen van de eis in de hoofdzaak. De hierna te bepalen termijn wordt daartoe redelijk geacht.

5.23 De proceskosten zullen gelet op het feit dat de vorderingen over en weer (grotendeels) worden afgewezen, worden gecompenseerd.

6. De beslissing

De voorzieningenrechter,

In conventie

veroordeelt PPP om binnen 2 werkdagen na betekening van dit vonnis aan 010 de 415 exemplaren van Wim Quist, the magic of rationale (2008), die PPP onder zich heeft aan 010, in haar hoedanigheid van lasthebber van [vertaler], af te geven, tot het moment dat hierover in de bodemprocedure is beslist, dan wel partijen anders zijn overeengekomen, zulks op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 500,00 voor iedere dag dat voornoemde 415 exemplaren niet aan 010 zijn afgegeven, met een maximum van €30.000,-; verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad; wijst af het meer of anders gevorderde;

In reconventie

heft op het ten processe bedoelde ten laste van PPP gelegd conservatoir beslag op de aan PPP in eigendom toebehorende 139 exemplaren van het boek Wim Quist, de magic van de ratio (2008) en 415 exemplaren Wim Quist, the magic of rationale (2008); heft op het ten processe bedoelde ten laste van PPP gelegde conservatoire derdenbeslag onder Stichting NAI Uitgevers/Publishers, gevestigd te Rotterdam, op de aan PPP in eigendom toebehorende 16 exemplaren Wim Quist, the magic of rationale (2008); heft op het ten processe bedoelde ten laste van PPP gelegde conservatoire derdenbeslag onder Coen Slighting Bookimport, gevestigd te Alkmaar; wijst af het meer of anders gevorderde;

In conventie en reconventie bepaalt de termijn waarbinnen op grond van artikel 1019i Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering een bodemprocedure ahangig dient te worden gemaakt op twee maanden vanaf de dag van het wijzen van dit vonnis; compenseert de proceskosten aldus dat partijen de eigen kosten dragen.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.F.G.T. Hofmeij - Rutton, in het bijzijn van mr. H.C. Fraaij, griffier.